

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 87.

Trettende Session.

26de Møde.

Lørdagen den 7de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Ja, det er en smuk Undskyldning for de Herrer, der ikke have søgt at blive opdragne før, at det skal være tidsnok at vente dermed, indtil denne Lov kommer. Nei! Medlemmer af det ærede Thing! Rægger Mærke til, hvem der er rigtig opdraget og veed at hædre sine Medborgere i de politiske Stillinger, de indtage! Medlemmer her i Thinget! Vider at gjøre Forskjel paa dem, der gjøre det, og dem, der ikke gjøre det; saa vil man komme til at faae den Folkeopdragelse, som kan komme hver Dag, og som ikke behøver at vente, til denne Politilov er kommen ud; men gjører det Modfatte og lader Politiloven komme ud, saa bliver Opdragelsen ikke bedre. Uopdragelsen bliver ligesaa godt ved med det nye Politi som med det gamle. De politiske Sæder forandres kun derved, at politisk Usæd bliver sat tilside og ryddet op.

Jeg havde, som sagt, ugjerne villet røre ved denne Lov og dens Behandling; men jeg er nu bleven tvungen ind derpaa og skal gjøre det med den fuldeste Uforbeholdenhed. De engelske Skikke og Sæder og det engelske Politivæsen ere ikke saaledes, at det har dette absolute Rosenffjær; det har meget Godt; men hvorfra har det vundet sin Berømmelse? Ikke ved det Absolute, som er, men ved Modsetningen til det Ukle, der var før disse Constabler, som Alverden i England nu kalder Politimænd eller Policemen, og vi gjorde meget bedre ved at

bruge den samme Bencevnelse her end ved at troe, at vi have vundet Stort, fordi vi kalde en Mand Constabel. Der var isorveien i England et Constabelsystem, hvorefter der dreves Handel med at finde Forbrydere, hvor Constablen fik Penge for hver Forbryder, han fandt, og hvor han skabte Forbrydere for at kunne sælge dem til Retten. Ligeoverfor en saadan Tilstand var det Nye noget ganske Fortrinligt, og derfor har det faaet dette Rosenffjær; men troer det ærede Medlem ikke, at ogsaa Koffepiger i England kunne faae Policemen til at gaae ind og spise deres Mad istedetfor at være paa Gaden, og troer han ikke, at i England en Policeman for en Lobster seer bort fra, at Krammeren sælger om Søndagen? Jo, for en Lobster, for en Hummer gjør en saadan Mand Meget. De samme Svagheder, som, hvad Udøvelsen angaaer, hænge ved vort Politi, hænge ogsaa i en væsentlig Grad ved det engelske. Publicum er forskjelligt; det er deri den væsentlige Forskjel med det engelske Politistystem ligger. Forskjellen ligger ikke i Politiet, ikke i de udøvende Mænd, men hovedsagelig i Sondringen mellem Retsvæsenet og Politiet, i, at det hovedsagelig er et ganske andet Retsvæsen og et Publicum, som veed, at naar der er Forstyrrelse og Oprør i Landet, saa skal man ikke tilsthynde til Speltakler, men hjælpe Politiet med at staffe Orden tilveie, et Publicum, som ikke bliver paa Pladsen, efterat der er sagt: Du skal gaae din Veil et Publicum, som veed, at den, som desuagtet bliver, er ved at blive Forbryder, og om han faaer et Stoffeslag, saa har han vel fortjent det.